

NORMAE SCRIBENDI ET EDENDI

REVERENDISSIMUS DOMINUS
GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

Episcopus ad Gentes, ex mandato apostolico

Scripta Scribae Regni normas infra expositas sequuntur. Hic enuntiantur, ut unusquisque lector scire possit quomodo Sacra Scriptura ceteraeque auctoritates afferantur, cur certi fontes citentur, et quid notae formaeque in his paginis adhibitae significant.

SACRA SCRIPTURA

Scriptura numquam mutatur. Scriptura verbum e verbo affertur, prorsus ut in editione citata typis impressa est, neque umquam, ulla condicione vel ulla de causa, mutatur. Nullum verbum, nulla littera, nulla interpunctionis nota additur, demitur vel immutatur, neque ulla nota emphasis vel typographica in eam inseritur. Ubi textus impressus errorem grammaticae, orthographiae vel typorum continere videtur, prorsus ut stat relinquitur. Scriptura sacra est, neque quicquam in eam fit specie eam corrigendi. Ubi Episcopus locum aliquem explanare vult, id suis verbis facit, extra citationem.

Biblia adhibita. Lingua anglica Scriptura ex versione «King James Version» affertur (textu normativo anni 1769, cum libris apocryphis). In omni alia lingua Scriptura affertur ex probata et typis vulgata editione Sacrorum Bibliorum in ea lingua qua lector legit; numquam ex anglico denuo vertitur. Omni ope enisum est ut, ubicumque fieri potuit, ex editione officiali alicuius societatis biblicae agnitae citaretur. Editiones in publico dominio ubique adhibitae sunt, praecipue ut quaestiones de iure auctoris vitarentur, atque exspectatio licentiae ad editionem iure auctoris tutam adhibendam. Nihilominus quibusdam in casibus, ubi prudens et

necessarium erat, licentia a societate biblica petita est cui ea lingua curae est. Editiones adhuc iure auctoris tutae adhibentur cum licentia editorum suorum, sive directe data sive per licentiam ab editore publice propositam, vel, ubi lex sinit, tamquam usus aequus.

Editio nominatur. Omnis Scripturae citatio editionem nominat ex qua desumpta est, exempli gratia «(KJV)» in lingua anglica, «(Luther 1912)» in germanica vel «(Vulgata Clementina)» in latina.

Versuum numeratio. Quaedam Biblia quosdam versus aliter numerant, praesertim in Psalmis. Unaquaeque lingua secundum numerationem suorum Bibliorum citat, ita ut allegatio paulum ab allegatione anglica eiusdem loci differre possit.

Verba Christi. Verba Christi, una cum signis citationis, rubro colore imprimuntur, prout Episcopus ea determinat. In paucis locis disputatur utrum Christus an Evangelista loquatur, ut in Io 3,16; tales loci nigro colore relinquuntur.

Libri canonis diversi. Non omnes ecclesiae eosdem libros ut Scripturam recipiunt. Liber in quibusdam ecclesiis receptus et in aliis non, ut libri apocryphi vel libri canonis Ecclesiae Orthodoxae Aethiopicae Tewahedo, citari potest, eiusque citatio nullum iudicium de eius condicione canonica implicat.

ORDO AUCTORITATUM

Fontes secundum hunc ordinem auctoritatum perpenduntur, a summa ad infimam. Unusquisque scriptor vel scriptum in summa categoria ponitur ad quam pertinere potest; symbolum fidei cum concilio ponitur quod id adoptavit, excepto quod Symbolum Apostolorum in nona categoria et Symbolum Athanasianum in undecima ponitur.

1. **Verba Christi**, ubicumque in Scriptura tradita sunt.
2. **Scripta apostolica:** Evangelium secundum Matthaeum; Evangelium secundum Ioannem; Epistulae Ioannis prima, secunda et tertia; Apocalypsis; tredecim epistulae Pauli; et Epistulae Petri prima et secunda.
3. **Cetera scripta Novi Testamenti:** Evangelium secundum Marcum, Evangelium secundum Lucam, Actus Apostolorum, Epistula ad Hebraeos, Epistula Iacobi et Epistula Iudae.

4. **Vetus Testamentum**, una cum libris apocryphis prout in versione «King James Version» anni 1611 impressi sunt.
5. **Patres Apostolici**, ex aetate quae Apostolos secuta est (circa annos Domini 95–150).
6. **Patres ante-Nicaeni**, ante Concilium Nicaenum (anno Domini 325).
7. **Patres Nicaeni et post-Nicaeni**, una cum Patribus Deserti.
8. **Septem Concilia Oecumenica**, ab Oriente et Occidente recepta, cum symbolis et definitionibus quae singula adoptaverunt.
9. **Concilia posteriora**, non ab Oriente et Occidente simul recepta.
10. **Sancti**: scripta cuiusvis personae quae ab Ecclesia, Orientis vel Occidentis, ut sancta agnoscitur, neque in altiore categoria ponitur.
11. **Confessiones, catechismi et documenta pontificia ac patriarchalia**.
12. **Textus liturgici**, ut antiquae liturgiae et liber «Book of Common Prayer».
13. **Scriptores christiani historici non canonizati**.
14. **Fontes antiqui non canonici et non christiani**, ut pseudepigrapha, volumina Maris Mortui, Iosephus et historici Graeco-Romani.
15. **Studia recentiora**.
16. **Opera ad consulendum**, ut lexica et concordantiae, quae instrumentorum, non auctoritatum, vice funguntur.

FONTIUM DELECTUS

Nulla approbatio significatur. Citatio litterarum encyclicarum, vel cuiusvis operis auctoris alicuius confessionis, vel operis unius ecclesiae potius quam alterius, nullam eius confessionis vel ecclesiae approbationem nullumque cuiusvis generis favorem significat. Locus eligitur ea sola de causa quod Episcopus iudicavit illum ipsum locum, ex illo ipso fonte, ad rem de qua agitur peculiariter instructivum esse, neque ulla alia de causa. Non est ei propositum ullam omnino confessionem promovere vel impedire.

Veritas ibi est ubi invenitur. Episcopus tenet veritatem ibi esse ubi quis eam invenit. Itaque fontes saeculares afferre potest, et opera quae non canonica sunt vel quae inter ecclesias in controversia manent. Id facit quia, ut auctor, locum citatum peculiariter instructivum esse iudicavit, sibi que persuasit ea quae dicit veritatem esse.

CITATIO ET ALLEGATIO

Citationes ad verbum fiunt. Verba intra signa citationis semper sunt ipsa verba fontis citati. Fons numquam ita paraphrasi redditur quasi citatio esset. Ubi verba fontis accurate comprobare non possunt, fons non citatur.

Puncta omissionis et uncini quadrati. Puncta omissionis (...) ostendunt citationem media in sententia textus originalis incipere vel desinere, aut verba omissa esse. Verba intra uncinos quadratos in citatione ita redduntur ut in editione citata exstant. In citationem Scripturae numquam quicquam inseritur.

Adnotationes finales integrum textum praebent. Omnis auctoritas in scripto citata in eius adnotationibus finalibus integra, ipsis fontis verbis, praebetur, ut lector ipsam auctoritatem legere possit potius quam ad eam relationem.

Allegationes. Nisi ubi deviatio expresse notatur, allegationes et forma operi *Chicago Manual of Style* conformantur, methodo quae ad scripta theologica et historica generis hic editi communiter recepta est. Scripta Scribae Regni ab ea consulto, et ob has causas, in his rebus discedunt:

1. **Pronomina ad Deum referentia littera maiuscula scribuntur** (Ipse, Eum, Eius), una cum verbis quae ad Eum pertinent, ut «dextera Eius». Chicago ea plerumque littera minuscula ponit. Hic ob reverentiam littera maiuscula scribuntur.
2. **Citationes partiales puncta omissionis servant.** Chicago puncta omissionis in initio vel fine citationis plerumque omittit. Hic servantur, ut lector semper sciat quando citatio, et praesertim citatio Scripturae, non integram sententiam praebeat.
3. **Adnotationes finales integrum textum omnis auctoritatis citatae praebent,** non tantum allegationem. Id fit ut lector ipsam auctoritatem legere possit.
4. **Verba Christi rubro colore imprimuntur,** una cum signis citationis, secundum diuturnam consuetudinem Bibliorum litteris rubris impressorum, ut verba DOMINI emineant.
5. «DOMINUS», **ad Iesum relatam, litteris capitalibus minoribus ponitur** in prosa ipsius Episcopi, numquam autem intra Scripturam, ob reverentiam.

Patres Ecclesiae in aliis linguis. Ubi Pater Ecclesiae ex editione anglica affertur, citatio in pagina alius linguae ex illa editione anglica vertitur et ita notatur, exempli gratia «(ex anglico

ANF 1 versum)».

LINGUA ET STILUS

Litterae maiusculae ob reverentiam. Pronomina ad Deum referentia littera maiuscula scribuntur (Ipse, Eum, Eius), sicut et verba quae eodem sensu ad Eum pertinent, ut cum dicitur Christum ad dexteram Eius sedere. In paginis Latinis autem usus Latinus hac in re servatur.

DOMINUS litteris capitalibus minoribus. In prosa ipsius Episcopi verbum «DOMINUS», cum ad Iesum Christum refertur, litteris capitalibus minoribus ponitur, in omni lingua quae litteris maiusculis scribitur. Id numquam intra Scripturam fit.

Aliae litterae maiusculae. «Regnum» (Dei et caelorum), «Scriba Regni», «Scriptura», «Ecclesia» (pro toto Corpore Christi) et «Spiritus Sanctus» littera maiuscula scribuntur.

Orthographia et interpunctio. Paginae anglicae orthographiam americanam adhibent. In serie quae signis semicoli distinguitur, ultimum membrum per «; et» inducitur.

Tituli. Tituli ut formae compellationis, non ut dignitatis vindicationes, adhibentur, et modeste servantur.

Nomina. Sancti, Pontifices, Patriarchae et ceteri episcopi ea forma nominantur quae in sua ipsorum Ecclesia tradita vel in lingua lectoris usitata est. Forma electa nullam inter ecclesias praelationem significat.

Versiones. Paginae in linguis ab anglica diversis ope intellegentiae artificialis vertuntur, et textus anglicus est authenticus. Vide [De versionibus et de auctoritate nota](#).

SITUS INTERRETIALIS

Imagines. Solae imagines quae in publico dominio sunt vel ad talem usum libere concessae ostenduntur, et unicuique subscriptio et auctoris indicatio adiciuntur.

Numeratio, dies et recognitiones. Scripta edita numerantur et die notantur. Paginae stabiles in loco suo recognosci possunt, et pagina recognita diem novissimae recognitionis ostendere

potest, ut lector scire possit quam formam textus legat.

Correctiones. Lectores qui errorem invenerint, praesertim errorem in citatione Scripturae, rogantur ut ad inscriptionem in pagina prima indicatam scribant. Errores corriguntur.

NOTAE COMPENDIARIAE

KJV	King James Version (textus normativus anni 1769)
ANF	<i>Ante-Nicene Fathers</i> , ed. Alexander Roberts et James Donaldson, addito numero voluminis
NPNF2	<i>Nicene and Post-Nicene Fathers</i> , series altera, ed. Philip Schaff et Henry Wace, addito numero voluminis
Easton	Burton Scott Easton, <i>The Apostolic Tradition of Hippolytus</i> (1934)
A.D.	<i>Anno Domini</i> , id est anno DOMINI nostri
c.	<i>circa</i> , id est fere

Novissime recognitum: die 7 mensis Octobris anno 2026

